

Aan de gemeenteraad, met name de coalitiepartijen en in het bijzonder de heer De Zeeuw,

Fijn voor u dat u zo vasthoudt aan het pietluttig scheiden van afval.

Helaas is in binnen- en buitenland allang aangetoond dat dat zeker niet de beste manier is om bijvoorbeeld het milieu te redden.

Voor zover u nog vatbaar bent voor een andere, kritische mening, hierbij de column van Syp Wynia uit de Elsevier van deze week.

Wellicht, maar dat kan natuurlijk niet meer, dat uw mening nog verandert?

Vriendelijke groeten,

Henk van der Laak

Inwoner van Waalre, en zoals zo velen tegenstander van de doorgedrukte 'afvalfiets'.

Een veel te dure niet effectieve en ongevraagde oplossing, voor een niet bestaand probleem.

Scheid de zonde van het afval

ECONOMIE

Scheid de zonde van het afval

Door Syp Wynia

Syp Wynia

Gemeenten maken zichzelf vreselijk belangrijk, ook al zijn ze in de praktijk vooral uitvoerende diensten van Den Haag en Brussel. Echt veel speelruimte hebben ze niet. Maar waarover gemeenten wel lekker veel mogen stoeien, is afval. Dat gebeurt dan ook, met soms wonderlijke effecten.

Nu moet gezegd dat Den Haag ook met het afvalbeleid wel weer de toon zet. In 2020 moet driekwart van het afval worden gerecycled, en in 2050 zelfs alle afval. Dat gaat dan een eigen leven leiden, al helemaal omdat het hier gaat om afval – en dus om milieu, en dus om zuiver op de graat zijn – om bewustwording, om anderen de maat kunnen nemen.

Daar zijn mensen, Nederlanders niet in de laatste plaats, bijzonder goed in. Gemeenteraden dus ook. En dus rivaliseren gemeenten met andere gemeenten over wie het zuiverst op de graat is en wordt wethouders de maat genomen op 1 procent meer of minder plastic in het afval. Erg praktisch is het vaak niet.

Praktisch gedacht zou je zeggen: laten we het afval tegen de laagste kosten zo schoon, milieuvriendelijk en voor mijn part zo klimaatvriendelijk mogelijk afvoeren en hergebruiken als daar vraag naar is. Allemaal onder het motto: wat werkt, dat werkt.

Maar dan hebben we buiten de waard van de Nederlandse religieuze en ideologische traditie gerekend. Want consumeren en afval produceren, is zondig en fout en moet dus worden bestraft. En de zondaar dient te worden heropgevoed. Die zondigheidsbenadering is zo dominant dat doelmatig denken uit beeld verdwijnt.

Daarom wedijveren gemeenten in 'bronscheiding'. Wie de meeste types bakken, zakken en containers heeft en zijn burgers het meest lastigvalt met scheiden, wegbrengen en straffen, is het zuiverst op de graat. Intussen lopen de maden uit die bakken, staan al die plastic scheidingsbakken te verpieteren in de bijkeuken en stinken de luiers bij mooi weer de straat uit.

Zijn milieu en klimaat ermee geholpen? Hmm. Leidt het tot hergebruik van plastic? Vaak niet, want geen burger scheidt zijn vuil echt goed. Er moet bij het afvalbedrijf verder worden nagescheiden en dan nog is het de vraag of het iets oplevert waarvan nog wat kan worden gemaakt.

Met de gedragseffecten wordt al helemaal geen rekening gehouden. Mij bereiken berichten over groengezinde medeburgers die rustig de hybride auto pakken om de vuilniszakken die ze in eigen gemeente per stuk moeten betalen 100 kilometer verderop gratis bij het vuil te zetten.

Heel hilarisch is dat het uitgerekend de grote steden zijn waar heel veel, heel bewust links en groen wordt gestemd, waar burgers niet aan dat circus meedoen. Neem nou de gemeente Amsterdam: als de PvdA er niet de grootste is, is het wel D66 en straks misschien GroenLinks.

De hoofdstad wil in alles progressief, duurzaam en divers zijn. Maar intussen doen die Amsterdammers vergeleken met de rest van het land zelf nauwelijks aan afvalscheiding. Ze hebben er de ruimte niet voor, hun hoofd staat er niet naar, ze komen uit een land waar zoiets niet bestaat of ze denken dat de gemeente de zaak wel opruimt.

Dat laatste doet de gemeente dan ook. Onder meer met een grote gemeentelijke afvalverbrander die onvoldoende werk heeft aan het Amsterdamse afval en dus afval uit Engeland haalt. Diezelfde vuilverbrander heeft sinds kort bovendien een hypermoderne afvalscheider die het plastic bijvoorbeeld veel slimmer uit het afval haalt dan zelfs de groenste kiezer ooit zou kunnen.

Als we het zondebesef nou eens uit het afvalbeleid zouden halen, als gemeenteraden nou eens zo zouden worden heropgevoed dat ze er niet op uit zijn hun burgers te heropvoeden en te straffen, dan zouden we een stuk slimmer en ook nog eens goedkoper met het afval omgaan. Dan zouden we het wensdenken schrappen. Dan zouden we eerst kijken of er vraag is naar herbruikbaar plastic, in plaats van eerst plastic verzamelen om vervolgens te constateren dat niemand er iets mee kan. Het zal u en mij wellicht tegen de borst stuiten, maar soms is verbranden domweg de schoonste en doelmatigste manier om van volle babyluiers af te komen.